

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Грчка влада и силе из Споразума

ПАЗИС, 25. маја

Грчки посланик у Паризу посетио је г. Вивијана шефа владе и са њиме је дуго конференсирао. У политичким круговима се са сигурношћу говори, да је грчка влада вољна да приђе уз Споразум под условима под којима је хтела и прошла влада.

Последњи напад Арнаута

Приморани смо већ кожда и по двадесети пут да говоримо о Арнаутима и њиховим сталним и врло честим упадима и нападима на нашу територију. И желели би да ово буде последњи пут да о њима говоримо.

Ми сви знамо, а то је и зајочигледније свима начинима доказано, да је арнаутски народ један народ апсолутно неспособан за озбиљно и право организовање државе; уз то знамо и осетили смо да је Арнаутин један бунтован и плачкашки дух који никако не може да буде миран и који непрестано или досађује својим непосредним суседима и ипак ује са својим савезницима, пристајалима других. То је један потпуно немаран дух, један тип у сваком случају несамосталан и продајан који не заповеда и своје рођене продаја. И Аустрија, позналајући врло добро психологију и карактер Арнаута, експлоатише их у своју корист. Она већ толико пута успева да их помоћу новца и фанатичности их мржњом према нама креће противу Србије. Новац у Албанији врши страховит утицај.

Схвативши чаробну моћ коју новац има над бесвесним и бунтовним Арнаутима, аустријски владајући кругови, и уз припомоћ и сарадњу својих верних пријатеља — младотурака, а да би у неколико олакшали своју врло тешку ситуацију ангажовањем једног великог дела српске војске на другом, у овом случају, југо-западном фронту, почели су Арнауте, припремили их и, у колико је то могуће, организовали за сувремену борбу, наоружавали их модерним пушкама, топовима и митраљезима и кренули против Србије.

Ми сви знамо, а то је и зајочигледније свима начинима доказано, да је арнаутски народ један народ апсолутно неспособан за озбиљно и право организовање државе; уз то знамо и осетили смо да је Арнаутин један бунтован и плачкашки дух који никако не може да буде миран и који непрестано или досађује својим непосредним суседима и ипак ује са својим савезницима, пристајалима других. То је један потпуно немаран дух, један тип у сваком случају несамосталан и продајан који не заповеда и своје рођене продаја. И Аустрија, позналајући врло добро психологију и карактер Арнаута, експлоатише их у своју корист. Она већ толико пута успева да их помоћу новца и фанатичности их мржњом према нама креће противу Србије. Новац у Албанији врши страховит утицај.

организовања у једну мирну корисну и радну националну целину, ују у оквир државних граница оних суседа који ће их цивилизовати и увести у право и истински културно друштво европско. И ми смо унапред уверени да ће нам и сама Арнаутска на том бити у великоме благодарни. Овакво стање какво данас у Албанији постоји не треба ни тренутка да остане. Талерирање овога стања је злочин према човечанству и према најосновнијим принципима човечности.

Епиграм

Бела књига

Сад Немачка белу књигу спрема да оправда сва своја варварства И сви празни, освојене савета; Фикс-идеју Кајзера и царства;

Што то чине? Кад говоре факта Шта је било са „културним цветом“; Ил' признају: потребно је кривицу Да оправда злочине пред светом

Не, никако; ови грандомани Свуда трубе: да су „клеветани“!

Диван изум! насмејте се томе... Европа би радо чула хтела: Како Немци „гевијалино“ пишу Белу књигу својих црних дела! М. Расински

Србија и Грчка

Телеграфска веза са Грчком

НИШ, 24 маја. Питање о телеграфској саобраћају између Србије и Грчке, које је до сада задавало брже, скинуто је с дневног реда и од 22 ов. м. директни саобраћај са Солуном врши се на Хуго-

вом апарату непрекидно и дању и ноћу са највећим успехом. Застоја више нема. Споразумом који је утврђен између делегата г. министра грађевина и главног директора грчких пошта и телеграфа, предвиђене су све потребне мере и с једне и друге стране којима ће се саобраћај потпуно обезбедити и које су већ прасамом увођењу дале најповољније резултате. Како је пак саобраћај са Грчком и преко Грчке врло велики, јер се сада свакога минута отпорења по 30 речи, а при том он из дана у дан расте и даље, утврђено је да се сем непосредне везе Ниш—Солун постави и непосредна веза на Хуговом апарату Ниш—Атина. Радови на томе биће свршени најдаље за 15 дана. На тај начин загарантоваће се и брзина европског саобраћаја који сада иде преко Грчке. Ако би се тај саобраћај развио још у већој мери, поставиће се и друга непосредна веза Ниш—Атина, чим се за то потреба укаже. Сем тога телеграфска веза са Грчком, сем правца преко Београда, поставиће се и правцем преко Батоља и на тај начин имаће се четири телеграфске линије: две Ниш—Атина и две Ниш—Солун.

Адвокатима Владе Илића

Г. Благоје Илић индустријалац из Грелине и рођени брат Владе Илића уредитеља Србије, у неколико београдских листова брани свога брата па између осталог у тој „Одбрани“, издајући у нествесној мери господина Благоје, како је могао војна испитива да ухапси и Владу Илића кад он није није потписао уговор. И шта се тиче лифегранта што опанци не ваљају кад је њих комисија огласила за добре. Па онда, г. Благоје иде толико далеко, да чак држи моралну пријану нама који смо жигосали прљаву радњу његовог брата Владе Илића и доказима то поткрепили. Па г. Благоје, зар

неустрасимо на многобројнијег непријатеља. Војнике из три рата, ичехе породица овела је реч једног детета. И кад је она требала последњи пут да одјекне пред крајњим успехом — њега више није било. Он је извршио оним, за шта није био спреман, оно за шта се спремао. Јадно дете — велики савршени човек!

Барка се отиснула од обале и клизила средином реке, младић што је невао у тихом, немирном басу нехотице је заборавио на својој песму и у мишљу њих што су се возили у лаганој јутарњој шетњи будило се сћање на пријатеља кога ваше није било.

и ви имате смелости да браните ту прљаву ствар и ако је Ваш „поштена“ брат Мићан Илић признао у анкетном извештају да је главном аиртоуз и махер био Влада Илић и да је он (Мићан) и сувеште зелен за такве смидалаце, које је Влада у стању да изведе. Ми несавесно нападали „поштењог“ Владу који је преко Крсте свог млађег чиновника, који на служби у Београду, лифегрова 5 вагона хартије за једно уредништво, које хути и ништа не збори, а за друго 3 вагона хартије, које га је почело да брани, па му је та хартија била и сувеште мала награда, те га сад по мало напада, ти листови су савесни а ми несавесни.

Нека г. Благоје напише где било, па макар и у ортану Владе Илића, где раде само овејани моралисти, да ово није истина, а ми ћемо му именовати име и број авице и датум кад и ко је подигао хартију, ко је платио у Прахову ту хартију. За тим, нека г. Благоје упита овог каплара што је био у Прахову, које кидоа пломбе од цакова у коме су били добри опанци, и ко је умећао у место ове ржаве па ће добити изговор: стари метер Влада Илић.

Нека г. Благоје упита писмом фабрику у Румунији ко је купио шкарт опанке, што их је комисија одбацила па ће и ту добити одговора: нико други до познати виртоуз Влада Илић, а то ће му рећи а Триша Радосављевић а и други учесници овог доповског предугећа.

По г. Благојевој логици и следник је требао да са општи Влади да ће га у хапсити па да има могућности да побегне. Него добро је то што је Влада у апсу. Наш сељак је пропадио и замукао се у замуа Влада који је сељака довео до пропасти нека труне сад на вручини у апси.

Огромне масе становништва дошле су пред зграду, у којој сада станује владин комесар и тражила је да се из затвора пуште Крамарж и др. Штајнер, као и многа други народни прваци, који се налазе у затвору. Прашки гарнизон састављен из Мађара пуцао је у масу услед чега је дошло до жестоких уличних борби. И на једној и на другој страни има велики број жртава. Командант места тражио је да му се пошље појачање. Крвопролиће у Прагу изазвало је буњу у Чешкој и владајући кругови боје се да не избије револуција у целој земљи.

НИШ, 24. маја. — Из Штипа нам се службено јавља: Нетајача су изношења бугарског листа „Народни Права“ од 23. прошлог месеца, да су тобож српске власти злостављале напче суграђане. Стоји у истини ово: Апостола Коритарског, Апостола Глазновића, Миту Петровића, Мицка Стојменовића из Соколарца одвели су собом силом бугарски четници из чете Јована Брла. Они су тучени од стране бугарских четника зато, што су допустили својим рођацима да олу у нашу војску.

Фурса Коцевић и Мара Стојменовић из Соколарца, Јања Николовић, Копана Ђорђевић, Тана Стојановић, Копана Пановић и Лосана Крстовић из Кучањана живе су и здраве су и находе се код својих кућа. Апсолутна је истина да су обесчађене.

НИШ, 24. маја. — Ферат Осман, Метип Адел. Рифат Сулејмановић, Мустафа Омер-Беговић, сви из села Бараклије, среза дојравског, салом су одагани у Бугарску од стране бугарских комита. Кад су их одвели у Бугарску, комате су их опљачкали до голе душе. У Бугарској су гладовали, мучили се и злоупитили. Једва су успели да се бегством спасу у Србију.

Рамадан Алибеговић, Керим Бекир, Исмаил Алил, Абадиш Меметовић, Керим Емруш, Омер Османовић и Мустафа Ибраћим, сви из села Дарлобоса, среза дојравског, салом су одагани од стране бугарских комита у Бугарску. Живели су у селу Судовцима, мучили се као надничари да се хлебом исхране. Чим им се указала прилика побегли су натраг у Србију.

вратима долине Раколане, омели смо јаком артиљеријском ватром на великој раздалини непријатељев покушај да сагради мост на једном алпском потоку северно од Предила. Наше офанзивне извешнице, које су допрле с оне стране Валдоње, заплениле су извесну количину материјала од непријатеља. Бура која је беснила отежала је шире операције.

У албум бугарских зверстава

НИШ, 24. маја. — Из Штипа нам се службено јавља: Нетајача су изношења бугарског листа „Народни Права“ од 23. прошлог месеца, да су тобож српске власти злостављале напче суграђане. Стоји у истини ово: Апостола Коритарског, Апостола Глазновића, Миту Петровића, Мицка Стојменовића из Соколарца одвели су собом силом бугарски четници из чете Јована Брла. Они су тучени од стране бугарских четника зато, што су допустили својим рођацима да олу у нашу војску.

Фурса Коцевић и Мара Стојменовић из Соколарца, Јања Николовић, Копана Ђорђевић, Тана Стојановић, Копана Пановић и Лосана Крстовић из Кучањана живе су и здраве су и находе се код својих кућа. Апсолутна је истина да су обесчађене.

Аустро-талијански рат

— Од мањег значаја. — На граници Триента. — У Карни и. — На Изонцу. — Бомбардовање Монфалконе.

РИМ, 21. маја. (Званично). Јавља се само о борбама мањег значаја. Наше трупе наступају на граници Триента. У долини Ђудикарне заузеле су Сторо и продиру с оне стране Кондина. Дошле су у контакт са јеким алпским одредима који су се спустили на реку Кизе са стрмених стена долине Кафаро и Камоника. На граници Карније, на

ново и необично. Неће до душе наћи нове зграде и регулисану прљаву варош, али ће наћи типове међу којима се губе Крушевљани, људи пуни трговачког духа. Прешетајте Крушевцем па ће се зградути, јер ће те наћи све познате типове. Срећете се са људима са којима сте се стотинама пута у животу сретали. Наћиће те на Државне Саветнике, чланове и чиновнике Главне Коморе, судије Касације и Апелације, чиновнике Народне Банке и других новчаних завода.

Моме Стеви

Ми смо волели нашу заједницу, волимо је и данас, а ти си био њен најдражи део. Је ли ти нам то верујеш? О, наш нежни друже! Млака, кристална зора првих јулских дана, мјерна, широка река бели се, блиста и пуши, висом, трошном обалом једног познато острва клизи мала, мрка барка, у њој неколико младих људи, један од њих нева у тихом, немирном басу, песма се котрља по житком, равном стаклу, весело заплусне водом блаже бокове барке, барка невољно додирне полегло врбова гране, гране зашустити и прича историју скоро мивнух дана.

комисија прву партију на ка—регута. Проседом лекару прилази младаћ опаленог, али што мало испијеног, нешто необично нежњог лица, грабрастих очију и дугих, пуних, кетанских бркова. Његови су покрети несигурни, усне немирне. — Ти си болестан. Бићеш пуштен као привремено неспособан. Иди... — Пардон, господине докгоре, ја сам потпуно здрав, ја сам само преморен од пута... био сам до броволац... — Фе, не, ти си болестан. Знаш ја шта говорим. — Али ја Вас молим, господине, прегледајте ме још једном... ја сам верујем ми здрав... мене је жао, ја желим да будем војник. — Околини се насмејаше. Лекару се једва приметно развуче лице. Истакнути делови младићевих образа бежу румени, очи влажне. — Ја Вас молим, господине докторе, примите и

мене... Једна црномаста људина у гомили неспособних мумлао је нешто и крстио се час левома час десном руком. Лекар се замисли један тренутак, његово је лице било озбиљно, али задовољно, затим узе младића за руку, потапша га по рамену и рече: — Добро, синко, кад желиш да си војник, а ти види међу оне десно. — Младић се поклонил пред лекаром и збуњеним кораком се изгубе међу нове војнике. То је било 1 септембра 1914 године, а 18 новембра у леденој белој ноћи, на једном гогом вису, крај неколико узрштених угарака, седео је српски војник са двама сјајним звездицама на раменима, тамног и влажног лица, дубоко скривенах очима, у прогорелом шивљеном и распалим покулама. Његове су се руке грчиле над неравним пламичком, он би практично уздахнуо, па би она долавао маљеном

писалком по коју реч на излужваој војничкој кертга. Младић поднаредник је писао својој мами. И у колико је његов бол био велики надчовечански, у толико су његове речи биле искрене, топле, чврсте, пуне самопоуздања. Он је осећао сву страхоту свога положаја али он није заборављао и сву узвишеност своје дужности... Ватра је тивала и онда се угасила, он је стегао карту обема рукама — да ли она беше истинска драгоценост? — и слутио се на полутопљени снег. Бледо светлосно иње падало је на његово скупљено тело, немирна ноћна лахор би му загрнуо крајеве од шивњела, младић би се стресао и онда дисао брже, одређеније. Да ли је и његов сан био исто онако јасан и смео, као што је била његова будна мисао?..

И 23 новембра пред сунорисутон вод њава—поднаредник Стевана К. Јовановића, кад та права, надирао је

Под багдалом

— Дошло на Крушевца — Ма да овај рат није променио у битности физиономију своје Мазареве престонице, ипак ће ратници који до сада нису били у Крушевцу од почетка рата, наћи у њему нешто

Чврсто смо посели Монте-перо на левој обали Соче (Изонца), на 10 километара од прилике северо-западно од Толмина. Настављајући операције ка Роверето, заузели смо Матасоне и Валорба у Валарзи. Утврђено је да су наше батерије у Карвији убућале једну непријатељску батерију у клану Монтекреће: два топа су демонтирани, а друга два оштећена. Наша офанзива на средњој Соци (Изонцу) против гребена Монтепера на Толмини наишла је на велике теренске тешкоће и на огромна утврђења у којима су биле многобројне аустријске снаге с митралезима артиљеријом. Борба се водила преко целога дана 21 маја с наизменичном срећом, али су врх Монтепера и његове падине још увек у нашем чврстом поседу. Борба се наставља и ми добијамо свежа појачања за одлучну акцију.

На осталом фронту и даље напредујемо. Наше леђе, које су се вратиле из извјидничке службе, изеле су извјештај да се 24 часа после бомбардовања Тржића (Монфалконе) видео још облак дима и висока стубови ватре у тој вароши.

Евакуисање Пшемисла

Петроград, 20 маја. Сви листови коментарису напуштање Пшемисла као мудру стратегијску меру. Досадашњом одбраном разарушене тврђаве биле су везане руке знатном делу руске војске. Потребно је било извршити троугаоник на руском фронту који се завршавао са Пшемислом, ради великих операција које предстоје у скорој будућности. Вера у победу најпоколебана евакуацијом Пшемисла.

На банкету даваном на дан присаједињења Источне Румелије држао је и др. Радославов говор, у коме је између осталог рекао и ово:

Тачно!

На банкету даваном на дан присаједињења Источне Румелије држао је и др. Радославов говор, у коме је између осталог рекао и ово:

„Докле год Бугарска буде имала овакве снагове као што сте ви који служите као пример млађим поколењима, Бугарска нема потребе за савеза, Бугарска ће и без њих и без рата бити силна и велика! Софијски „Радикал“ доносићи говор г. др. Радо

славова сасвим тачно примењује: Једна Русија, једна Германија, једна Енглеска или Француска праве савезе са малим државама, да би осигурале своје националне аспирације, само не др. Радославов направити Бугарску великом без икаквог Савеза. То је или демагогија или старачка излапелост.

Ј. Димитреску

— Спец. извештај. — НИШ, 25 маја. Г. Димитреску, војни аташе румунског посланства, вратио се из Букурешта где је био отишао по позиву своје владе.

Овоме путу г. Димитреску припада се у нашим политичким круговима велика важност.

Пред догађајима

— Очекује се опорављање краљева — СОЛУН, 25 маја.

Од једне упливне личности дознао сам да се грчка спољна политика налази на прелому. Одмах по опорављењу краљевом, влада ће сазвати крунски савет и предложити да Грчка изађе из данашњег резервисаног држања и да приступи уз Споразум пристајућа на оне услове, на које је пристала и влада Венизелоса.

Румунија и Споразум

Букурешт, 25 маја. Једна доброобавештена политичка личност изјавила је једном страном новинару, да прекид преговора између Румуније и Русије нулоулико не треба тумачити као успех немачке дипломатије.

Румунска влада и поред свих понуда, које јој се чине са званичне немачке стране неће прећи двојном Савезу, јер држи да је споразум са силама из Споразума могућан.

Србија и Бугарска

НИШ, 24. маја. Данас пре подне одржана је важна министарска седница која се односила на спољна питања. После седнице бугарски посланик г. Чаврашников посетио је министра председника г. Пашића. Овој се посети припадаје у политич-

ким круговима велики значај, јер се мисли да је у вези са споразумом између Србије и Бугарске и скопје ступањем Бугарске у акцију уз Тројни Споразум.

НАШЕ ПОШТЕ

Прилог за историју управника прокупачке поште. Жалимо и чудимо се г. министру зашто дозвољава да се толико занимамо једном индивидуом која у сваком случају не заслужује толику пажњу. Али, у интересу нападнутих и бесправних, и у интересу саме струке којој желимо темељан препорођај враћамо се на исту ствар.

Доласком г. Драшковића за министра грађевина рачунали смо на бољу будућност наших пошта, јер познајемо г. Драшковића као врло савесна и педантног човека и јавног радника, и не можемо да се начудимо толерирању једног оваквог типа, као што је управник прокупачке поште, од стране данашњег министра.

Поменути управник који је врло несавестан и без вредности чиновник јавно и безразложно настапује своје женске чиновнике у канцеларијама, и кад добије корпу, назива их невалалцима и другим сличним именима и речима, које не доликују ни најпросторијим људима и кочијашима. Уа то, дере се, више, псује најгорим речима министра, галами како ће и овоме министру доћи убрзо крај, како он мора да иде и стотину других ствари. Ређу, управник је један човек који ни једног тренутка не заслужује да остане у државној служби и да наноси штету угледу и реду у једној важној установи.

Управник је и раније пензионисан и кажњаван врло често због свога „доброг и исправног“ владања, због наставања женских — о чему се сваки може уверити на надлежном месту и у поштанском одељењу — што је и сад покушао према једној телефонскици, зашто је и тужен, и који се случај јавно коментарише на штету г. министра који трпи тог управника у служби и на штету угледа саме струке.

Војислав Дождић

Управник поште и телеграфа у Нашу Премињу 20. маја а сахрањен је 21ог пре подне у нашом гробљу. Покојник је био миран, вредан и савестан чиновник. Као друг искрен и љубаван, као старешина озбиљан и правичан а као чиновник увек исправан и предан својој служби. У по-

следње време имао је два јака удара: погнуо му је зет, други је удар био тај, што му је пре неколико недеља умро његов мили отац архимандрит Лукајан Дождић.

Покојник је преминуо у 50-тој години после дуге и тешке болести. Служио је поштено и ревностно ову земљу и зато је заслужно да му се каже: Лака ти српска земља, коју си истински волео.

Дневне вести

Сер Томас Осведочени пријатељ нашег народа сер Томас Лајтон отпутовао је преко Солуна за своју отаџбину.

Петиција Ариаута Из Ниша јављају да је велики број Ариаута из Северне Арбаније спремио једну петицију, која ће бити упућена нашој влади и у којој ће се молити да српске трупе уђу у Арбанију и заведу ред.

Полицијски прашештај За пасира кварта палилулског постављен је г. Божа Петровић, писар кварта варошког.

Санитетски материјал Наш дописник из Солуна јавља нам да је тамо стагла једна већа партија санитетског материјала за енглеске масије које су у Србији.

Нови контролори Министру Грађевина поднет је указ, којим ће се у поштанско телеграфском одељењу поставити два нова контролора за правничке ствари.

За железничара

Народни посланици г. г. Драгиша Лапчевић и Тришта Кацеровић упутили су питање на Манастира Грађевина, молећи да им писмено одговори: хоће ли што пре издејствовати новчану храну, додатка за храну, свима железничарима, имајући у виду ујаксно скуп живот, честу одвојеност железничара од њихових породица, као и то да су и железничари у ствари данас на војној дужности пошто је с малим изузетком цело саобраћај у војним рукама.

Хоће ли што пре решити да се железничарима плаћа накнада за ноћни и прекоремени рад који за

време рата просто убија железничаре. Хоће ли одредити додатак особљу које врши службу у другим станицама, а не у станицама свога сталног одредења, без обзира да ли је то особље једнедневничар или регуларни.

Уништавање новојичке кореспонденције

Г. Министар Војни издао је понова наредбу, којом наређује да се сва она новојичка кореспонденција, на којој није утиснута прописна марка уништава.

Приход од шећера Према извештају о пројекту последњој партији шећера од 3 вагона, чист прихода износи свега 3000 динара, док је прошли пут од 1 вагона приход био 2600 динара!

Осветљавање вагона Кроз неколико дана отпочеће осветљавање вагона на путничким возовима.

Раздавање плугова Данас ће власти у округу подринском раздавати народу плугове и остале пољопривредне сараје, које је набавило Министарство Народне Превреде.

Пецовање заробљеника Кроз дан два извршиће се у свима заробљеничким станицама пецовање заробљеника противу колере.

За породице изгинулих Крагујевачки „Дневник“ јавља да капитал фонд за породице изгинулих и умрлих официра 106.000 динара која се сума налази на уложној књижици на прилошку. Сада су почели стизати и нови прилози о војне фонду.

Серум против колере Јављају нам из Солуна, да је тамо стигла једна партија серума противу колере, која ће се експедовати за Србију.

Издавање легитимација

Једном делу београдског грађанства општина је издала легитимације на основу којих ће се издејствовати животне намирнице.

Кроз 3—4 дана издаће се легитимације и оним породицама које још исте ни су добиле

За Црвени Крст

Председник Удружења Фабриканата Чоке у Лондону послао је наредбом Црвеном Крсту, преко г. др. С. Ј. Грујаћа, начелника ми-

нистарства спољних послова 6520 динара, као прилог удружења. Нека је хвала племенитим дародавцима.

Издавање брашна

Од помеселника Општина Београдска почиње продају брашна породицама које су се снабделе легитимацијама за куповину животних намирница. Свака породица може добити од 1—5 крмова а по цени од 0,70 дин. по килограму.

Нико не може добити брашно без легитимације. Породице пак, које нису до сада до-

биле легитимације, нека причекају 4—5 дана, за које ће се време и њима исте раздају. За брашно треба почети кесу, какав суд или мараму и ситног новца за одговарајућу количину. Ко се приближи продавници без легитимације и прави неред биће најстрожије кажњен. Брашна има довољно за сваку породицу. Продавнице су за сада на Цветном Тргу и Палилулској пијаци, док се не установи и на другим местима. Продавнице су отворене од 7—12 часова пре подне и од 2—6 часова по подне.

За добровољце

За наше храбре добровољце који са пушком у ризи стоје на мртвој стражи у одбрани Српства и за Инвалиде Савеза Добровољаца приложили су преко нашег уредништва:

Пренето из прошлог броја	302.50 дин.
С. Симоновић, трговац	1.—
Спасић, трговац	1.—
Мориц Леви	2.—
Кадмоновић	2.—
Младен Сарафовић, мењач	2.—
Мита Радиојевић, четкар	2.—
Свега	812.50 дин.

У СТВАРИМА: Рајковић и Тукочић 6 тун. хартије; 200 коверата за писма; 50 ком. пера и 16 блаваза обични. Д. Караглановић трг. 2 метра платна; 2 ком. панталона и дугмета; 2 панталона; 3 кошуља; 1 гаће; 4 тун. дугмета за кошуље. Антонијевић и Буковић пола литра мастила. Милић-Милетић и Стефановић 1 комад американа. Н. Н. два комада панталона. Биња Нахум и Брат 1 пак. дугмета. Н. Н. хартије; коверата и 1 табак пиј. артије.

Књижевност

— „Ратни Записи“ — Јуче је изашла 22 свеска овог јединог, а одлично уређеног, илустрованог часописа, са следећом садржином: Ноћ на Дрини; Најезда варвара; Свети гробови; На Маљену; Слутња; Браћа; Наш поручик Веса; Српска крв струји; Историјска штампарска грешка. — Сем тога неколико лепих слика.

— Библиотека Младост — Л. Андрејевић: Елеазар, приповетка, превела М. Т. Гривоац. Цена 0.50 п. д. И поред свих тешкоћа у рату, вредна библиотека Младост, издала је у укусуном издњу шесту свеску: Елеазар, приповетку Л. Андрејевића.

Овом књижицом, као и оним ранијим ова омладинска библиотека доказала је префињеност укуса у избору одабраних ствари модерних писаца. Сама ствар „Елеазар“ је једна од најлепших и најбољих ствари великог руског писца, који је код нас почео хватати дубоког крена.

Превод г-ђице Гривоац је врло добар. Данас када оскудевамо у доброј књизи, овакав нам је књижа добродошла и ми је топло препоручујемо нашим читаоцима.

Белешке

Г-ђа Лепосава Д. Леко приложила је Црвеном Кр-

сту 100 дин. за покој душе својом сину Милошу.

Г. Михајло Р. Живковић трговац оvd. приложио је такође 100 динара Црвеном Крсту.

Код Чика Панте, у кафани „Арапин“ Македонска улица — чаша пива је 0.30 п. д. а кригла 0.40 п. д.

Ратна пошта

— Андра Р. Ристић-Алавантић, резервни наредник, за кога се мислило да је погинуо или умро, јавља се да је жив и здрав.

Машинског зејтина

најбољег квалитета, као ауто и цилиндр за све врсте машинерије у

Манојло С. Торбице

Трајничка улица бр. 1 (палата Београдске Задруге на Самену) Детаљна продаја од 1 кгр. на више сваког дана од 8 до 12 пре и од 2 до 6 сати у вече. Обраћа се пажња сопственицима вршних машина и мланова, да благовремено изврше набавку. 4—5

ници и вароши врло велике услуге. Због Обилића у Крушевцу је саобраћај доста жив, Кад Босна буде наша, Крушевац не имати врло лепу будућност јер ће се преко њега вршити промет из Босне и у Босну. Лепе крушевачке ноћи као и ноћи многих других вароши скривају много и много авантура у којима се јављају као јуноше неки „прахатиканцини.“ Самосталац

Бој на Церу

Једног дана лепо беше, Па се наоблачи, А громови загрмеше И севуше мачи. А од Шаца као вали Бесарова сјаја, Села руши, коље пали, Мачву потопаја, Гдегод прође гдегод стигне, Све у прах претвори, А што може то придигне, Или га разори. Цалу Мачву плам обузе, Свауда оган носе, Жене, деца лију сузе,

И за живот просе, Ал' у Шабе срце није, Нит' човештва права, Он је спреман крв да лије, Зверства испољава, Ветрић пира сунде жеже, Тајшва је нема, Брзометку Срб притиже, Освети се спрема. У том Тр-јан с Цера рикну Загресе се гора, Сокоlima Стела кликну: „Победит се мора“ „Свак да бије посред срца, Степа војсци рече.“ Нек душманска врела крвца Потоком потече.“ Грмну јекну плотун први, Силни паде глава, Од тевтонске клете крви, Поцрвене трава. Пушке цикћу, а топ јеча, Бомба месо кидла, Као звере Мађар кречи, Сузе лије ридо. Многа Мађар ту остаде, Да га земља крије, Да се прича свак да знаде Како Србин баје, Заплава се све Поцерје, Од Шинџера плави, Ка голуба да је перје,

Таква с' слика јави. Много робље ту остаде, Рањеника више, Што је здрави леђа даде, Главе положише. Оставаше све топове, Митраљезе лаке, Челик ланце и окове, Баковије сваке. Па вагнуше преко Саве, Ка пемави беже, Једна гину, друга с' даве, Трећи мртви леже. Тврани бежи, Србин бије. Силна крв се проли, Дивљи Мађар сузе лаје И за милост моли. Ал' милости за те нема, Травине клетја. Гробницу ти Србин спрема Да Мачву освети.

Написао: Петко Николић учитељ.

Књижевни оглас

Како добијам многа писма са свију страна са молбом за продужење рока претплате „Его сунца!“, свим начином јављам свима да је продужен исти до 26 маја, а рукопис је већ дат у штампу. Зато се умољају претплатници да најдаље до тога дана пошалу претплату и то са потпуном адресом. Захваљујем на честиткама, и стојим свакоме на расположењу односно објашњења ма кога питања о моме делу. — Јавља се и онима што нису добили књижевни оглас, да је цена делу: претплатничка 3.— дин. а књижарска 3.50 дин.

Јован Михаиловић, учитељ Стојаково—Бевџелија.

Тужна и слоњена срца јављамо сродницима и пријатељима да је наша мила кћи, односно супруга, мама, сестра и сестричина

Заџика (Заца) Жиколић

рођена Вујичић преминула после дужег боловања у најлепшем својем добу у 26 година оставивши несрећне родитеље и децу да за њоме вечито тугују.

ВЕЧИТО ОЖАЛОШЋЕНИ: Родитељи: Перса и Милан Вујичић трг., супруг Филип Николић трг., деци: Зорка, Љубица, Даница и Радојка, сестра Љубица Першић, брат Бранко, тетка Јелка, теча Љубомир Першић и остала родбина.

Ојађене душе, саломљена срца, јављамо нашим сродницима, пријатељима и познаницима, да је наша срећа, наша нана, наш никад непрежаљени јединац

— Коча Ђ. Михајловић трговац и индустријалац.

Коча Ђ. Михајловић

преминуо је 7. о. м. после кратког али тешког боловања, од олаке болести пегавог тифуса, у 27. години.

У овој реткој, судбини додељеној несрећи, обавезни смо изјавити своју дубоку благодарност г. г. лекарима: др. Николи Хаџи—Вељуку, др. Димитрију Антићу и др. Томи Јовановићу, који су се свим силама трудили, да нам милост покојника од смрти отргну.

Не мању благодарност дугујемо и свима осталим нашим сродницима и пријатељима, који нам се у току болести налазише на услузи а нарочито г. г. Миливоју Н. Ђорђевићу, мајору у пензији и Димитрију Стевановићу, свештенику оvd., који се дирљивим говорима, у којима изнеше врлине покојникове, опростише на гробу са њим.

Благодаримо свима пријатељима и познаницима, који присуствовали при сахрани дравог нам покојника као и онима, који нам лично или писмено изјавише саучешће у овом нашем ненакнадном губитку.

15. маја 3915. год. Крагујевац.

Вечито ожалосћени: Отац: Ђока Михајловић, трг. мајка: Калиноја, супруга: Калиноја; деца: Лепосава и Ефросима и остала многобројна родбина. 150 2—3

„Стража“ прима огласе по умереној цени